

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 433. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686918979888/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

den tyvende Dag, og derfor søger man endnu at beskytte dem ved Hjælp af hellige Ord. Men (saaledes sluttede den Gamle) man behøver ikke at troe derpaa, skjøndt Mange gjøre det; det fortælles blot, fordi det betyder noget Skjult.

Hvad betyder det da, Bedstefa'er?

Mange Ting. F. Ex. man seer deraf, hvorfor Eva blev skabt af Adams Ribbeen; thi naar der er altfor meget Jordisk i en Kvinde, saa kan hverken Ægtefælle eller Engle magte hende.

Otto var opfyldt af Forbauselse og Ærefrygt for denne særegne Dannelse og Poesi.

Hvor den Fremmede seer! sagde den Gamle dæmpet til sin ældste Datter.

Han hører gjerne Bedstefader fortælle.

Naa, jeg vil fortælle ham Mere. Hvorledes gik det til, vedblev han høre, at Kong Salomon lærte at beherske Asmodai og tage Schamir? Hvor havde baade han og Bileam lært deres Kabbala og Tryllekunst? – Af Schamsadai, den Engel, der blev lænket til de mørke Bjerge formedelst sin Synd. Thi engang sad Gud Herren i Himlen og talte med Englene om Menneskenes Synder, og da sagde Englen Schamsadai, at naar han kom ned til Jorden, skulde han opføre sig ganske anderledes fromt. Da sagde Gud: Lad os se! og sendte ham ned. Han mødte en ung Pige ved Navn Istehar, og hun var smuk. Han fristede hende, og endelig sagde hun, at hun vilde tilhøre ham, hvis han vilde sige hende det hemmelige Ord, der fører ind i Himlen. Og da han havde forraadt det, udtalte hun det høit og steg til Himlen, og Gud tillod, at hun blev sat som syvende Stjerne i Stjernebilledet Kimah – hvad er det, I kalde Kimah?

Det er Pleiaderne, svarede Alfons.

Naa, sagde den Gamle til sin ældste Datter og kneb hende i kinden, Istehar er det Samme, som Du hedder: Esther. See Du ogsaa til at komme i Kimah, hvis en Engel vil forelske sig i Dig.

Det bliver nok ikke denne Gang, Bedstefader, svarede hun.

Det troer jeg selv, sagde han. Men lad os nu faae lidt Musik, lad os høre «det meget smukke Talents», vedblev han med hin Ironi, der forgæves søger at skjule Kjærligheden og Stoltheden.

Hvad skal jeg spille?

O, Alfons, udbrod Otto, spil en spansk Sang! Kan Du huske den